

[Erik Østergaard.]

med erhvervslivet. Det gælder for disse skoler som for de almindelige handelsskoler, at der må ske en udbygning og ajourføring i takt med tidens udvikling på disse områder.

Jeg er indforstået med, at de planer, som dette lovforslag danner grundlag for, og som der er gjort rede for i bemærkningerne til lovforslaget og den skriftlige fremsættelse, vil være forbundet med forholdsvis store udgifter, som vi vil se på med nogen betænkelighed, og her vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om det samme ikke kan opnås til en billigere pris.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg takker for tilslutningen fra alle sider også til dette lovforslag.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger, men vil gerne i anledning af de udtalelser, der er fremsat om økonomien, lige anføre, for at det skal ligge helt klart, at dette lovforslag medfører ikke, hvad driften angår, én øres udgift for staten, som ikke hidtil har været forudsat i forbindelse med disse skoler.

Jeg indrømmer, at det måske er en lille smule vanskeligt at få et helt klart overblik over det; men som der er redegjort for det i fremsættelsen og bemærkningerne, har man i 1961 sagt til skolerne, at de — som rimeligt er, når det drejer sig om højere læreanstalter — ikke måtte opkræve elevafgifter, og at staten ville erstatte det beløb, der derved kom til at mangle. Men da man jo ikke har andre steder at henvende sig, når man ikke vil opkræve elevafgifter, er der senere — med tilslutning fra finansudvalget, fulgt op i de senere finanslove — givet tilsagn om, at man ville betale det under-skud, der blev herudover, idet det beløb, som staten har betalt til afløsning af elevafgifterne, ikke har været reguleret siden 1961. Det vil altså sige, at i princippet — det er ikke alle regnskaberne, der er gjort op, så der er nogle områder, hvor der kun er udbetalt forskud — er der ikke på driften én øres merudgift for staten i dette lovforslag. Derimod må det indrømmes, som det også fremgår af bemærkningerne, at ved fremtidigt byggeri vil staten komme til at gå ind med et beløb. Hvis nogen så vil spørge, hvem der ellers skulle have dækket det, må jeg svare, at det er netop problemet,

for så kunne man ikke komme videre. Der er ikke i dag nogen anden kreds end staten, der kan gå ind og bygge for disse højere læreanstalter, og efterhånden som byggeri derfor bliver aktuelt, kommer der merudgifter for staten. Men der er altså ikke på driften én øre, som ikke er forudsat dels ved lov, dels ved forventede vedtagelser i finansudvalget.

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen var inde på, at de private kræfter nu blev fuldt ud afløst af det statslige initiativ. Jeg vil gerne sige, at det her som i reglen i den slags tilfælde er sådan, at det, der bliver socialiseret, er underskuddet, og det fremgik af det, jeg lige sagde, at det bliver socialiseret til sidste øre; i øvrigt beholder de private kræfter resten.

Det fremgår, som det så rigtigt blev fremhævet af det ærede medlem hr. Erik Østergaard, direkte af den anordning, som er optrykt i lovforslaget, at det styrelsesråd, de højere handelsskoler i fremtiden får, består af indtil 8 medlemmer. Af disse indtil 8 medlemmer udpeger Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse de seks, og ordet „indtil“ går alene på, at ministeren udpeger indtil 2; disse 2 er altså ikke engang sikre. Men de andre 6 repræsentanter sidder der, og de bliver helt afgørende og dominerende, sådan som det normalt er i vældig mange af de private skoleformer, som staten går ind i med større eller mindre tilskud til — her altså med 100 pct.

Når det ærede medlem hr. Helveg Petersen i forbindelse med økonomien siger, at der i høj grad er tale om penge, er det jo rigtigt. Man kan altid diskutere udtrykket „i høj grad“, men der er tale om penge. Der er imidlertid som allerede sagt ikke tale om nye penge i forbindelse med driften i dette lovforslag. Det vil jeg gerne understrege igen, da det nu netop er fremhævet fra flere sider.

Jeg tror, det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Erik Østergaard siger, at man igennem styrelsesrådet kan bevare den gode kontakt med erhvervslivet.

Jeg er helt enig i den tak, det ærede medlem hr. Stæhr Johansen udtalte over for de kredse, der både har været pionerer på dette felt og i mange år båret omkostninger på dette område på samme måde, som staten på andre lignende områder har